

[Lone Dybkjær]

Jeg synes, at det, vi står over for, er, om vi ønsker at styre den statslige virksomhed via nogle bevillinger, og jeg mener, at hvis vi kun har den mulighed at tilføre statselskabet midler, er det ikke nogen stor styringsmulighed. Jeg mener også med baggrund i, hvad der er sket i andre lande, at vi skal have mulighed for at trække midler ud af virksomheden. Jeg kan ikke se, at vi kan finde andre måder end den, vi her har fundet, når vi så i øvrigt kobler det sammen med, at vi skal have beretningerne fra D.O.N.G. hvert år, sådan at vi kan få lejlighed til at se, hvordan virksomheden står rent finansielt.

Det er såmænd ikke, fordi jeg ikke synes, hr. Waldorff skal undlade at stemme. Jeg kan bare ikke helt forstå argumentationen for ikke at stemme for ændringsforslag nr. 6.

Waldorff (VS):

Der sker desværre det en gang imellem, når man virkelig forsøger at være nuanceret, at så modsiger man også sig selv, men åbenbart ikke mere, end at energiministeren stadig væk har opfattet det sådan, at VS helt principielt var imod, at man lagde statsafgift på et statsligt selskab. Det var et forsøg på at sige, at på lang sigt kunne der være fare ved, at et selskab fik mulighed for at udvikle sig til en stat i staten, svær at regulere økonomisk og derfor også, ved vi, svær at regulere politisk. Det er et argument for, at man ikke fraskriver sig mulighed for at få en – alt efter holdning i øvrigt – fordeling af det overskud, der kan blive i et statsligt selskab. Den mulighed skal man ikke fraskrive sig.

Principielt burde man, når der er tale om et statsligt aktieselskab som D.O.N.G., sige, at den mulighed har man i kraft af, at staten er eneaktionær og på den måde kan trække et overskud ud af selskabet.

Grunden til, at vi – og den indrømmelse vil jeg gerne give – i løbet af de sidste måneder er blevet, skal vi sige mindre skræmsikre med hensyn til en afgift, er den udvikling, vi har hørt om, og som man kender generelt, men specielt i Norge, hvor det viser sig, at allerede efter forholdsvis få år begynder selskaberne netop på basis af en aktieselskabslovgivning, som er utilstrækkelig, at kunne modvirke en samfundsmæssigt hensigtsmæssig, politisk ønskelig fordeling af det overskud, der bliver i selskabet. Det er den kon-

statering, man er nået til i Norge, hvor de statslige selskaber med tiden kommer til at opføre sig som multinationale selskaber. Derfor bør man – og det var det, jeg forsøgte at sige, vel indpakket og med mange forbehold – ikke fraskrive sig muligheden for at pålægge selskabet afgift.

Grunden til, at vi var stærkt imod det ved førstebehandlingen, var, at vi har set den nuværende energiministers forsøg med afgiften som et udtryk for, at de borgerlige partier ønskede at bremse D.O.N.G.s vækst imod at blive et rimelig stort statsligt energiselskab. Det er den politiske hensigt, som vi først og fremmest har vendt os imod.

Når man så kommer til den konkrete afgørelse af, hvordan man skal stemme, er det et lidt vanskeligt valg, for som jeg sagde, er der noget principielt rigtigt i en afgiftspolitik, men vi må stadig væk operere med, at den hensigt at begrænse D.O.N.G. meget vel kan vise sig såvel gennem energiministerens person som gennem finansudvalget, nemlig på den måde, at man siger: lad os benytte os af lejligheden til at trække pengene ud af D.O.N.G. Derfor er jeg stadig væk i tvivl om, hvordan man faktisk skal gøre det.

Jeg vil dog give fru Lone Dybkjær den indrømmelse, at når det konkret drejer sig om at vælge imellem, at energiministeren skal have lov til at sætte sine politiske interesser igennem, og, som ændringsforslaget siger, at det skal være finansudvalget, der kan sætte sine politiske interesser igennem, så bør man nok ud fra mit udgangspunkt foretrække, at det er finansudvalget, der gør det. Derfor tror jeg, at jeg vil indstille til min gruppe, at vi alligevel stemmer for ændringsforslaget.

Energiministeren (Enggaard):

Vi har nu lyttet til hr. Waldorffs analyse af, hvordan han skulle nå frem til en stillingtagen i forbindelse med afstemningen. Jeg synes egentlig, det har været en god belysning af de tankegange, som kan ligge i det.

På et enkelt punkt kan jeg dele hr. Waldorffs synspunkter, nemlig at der i forbindelse med store statsligt ejede selskaber ligger en fare for, at man etablerer en stat i staten, hvor nogle andre hensyn end dem, vi i fællesskab kunne stå for, kan komme til at præge beslutningerne. Det er også grunden til, at